

kostnad för att få en afgäld bestämd, som i många fall ej bestiger sig till högre belopp än ett par R:dr för året, torde för hvar och en vara lätt att inse.

Då lagstiftaren genom ofvannämnda nådiga Förordning rättvisligen förunnat den mindre bemedlade medborgaren att få ega och besitta en jordlägenhet, sådan han genom besparade medel af sin arbetsförtjenst kunnat förvärfva, anser jag, att lagstiftaren äfven borde åt samme medborgare bereda en utväg, hvarigenom han på billigare sätt, än som för närvarande är fallet, kunde få den ifrågavarande afgäld bestämd, och vågar med anledning deraf föreslå Riksdagen besluta:

att 3 mom. af 9 § i Kongl. Förordningen den 6 Augusti 1864 angående jordafsöndring måtte förändras till ungefärligen följande lydelse: Inom hvarje kommun väljes i kommunalstämma en dertill lämplig person, hvilken har att tillsammans med tvänne nämndemän, med ledning af tillgängliga skifteshandlingar, afgifva den upplysning och det förslag, som Konungens Befallningshafvande i och för ärendets afgörande kan finna nödigt att infordra.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Nils Andersson.

N:o 187.

Af Herr J. Jonasson från Calmar län: Om den ändring i Kongl. Förordningen rörande bränvinstillverkning, att minsta dagliga tillverkningsbeloppet nedsättes till 100 kannor.

Uti Kongl. Förordningen den 13 December 1863, angående vilkoren för bränvinstillverkningen, stadgas i 4 §, att högsta tillverkning på dygn, för hvilken anmälan får ske, skall vara 1000 kannor och den minsta 300 kannor på dygn. Detta

stadgande utestänger alla mindre jordbrukare från rätt att sjelfve använda sina produkter, utan nödgas lägga sina produkter i händerna på den större jordbrukaren eller rättare på fabriksbrännaren till hvad pris som helst. Men blefve antalet af tillverkningen nedsatt till 100 kannor på dygnet, skulle den mindre bemedlade jordbrukaren komma i tillfälle att sjelf använda sina produkter, och skulle följaktligen åstadkomma ett stort framsteg för Svenska folket. I anledning häraf våga vi föreslå:

det Riksdagen för sin del ville besluta, att minsta tillverkningsbeloppet af bränvin nedsättes till 100 kannor på dygn.
Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsammast.

Stockholm den 28 Januari 1867.

J. Jonasson
från Calmar län.

Johan Olsson
från Norra Møre i Calmar län.

N:o 188.

Af Herr J. Jonasson från Calmar län: Om ersättning till Arrendatorn P. O. Hultén för lidna förluster samt om eftergift till en del af den utfästa arrendesumman.

Sedan Arrendatorn af indragna chefsbohemmanet vid Södra Møre 3:dje båtsmanskompani Gettnabo N:o 1 i Thorsås socken och Södra Møre härad af Calmar län gjort åtskilliga förluster, dels derigenom att under sommaren 1865 flere å hemmanet uppförda hus af en orkanlik storm kullkastades, och dels derigenom att hemmanets åkerjord i hög grad lidit och lider af bottensyra, samt Hultén hos Kongl. Maj:t gjort underdånig ansökan om ersättning ej mindre af allmänna medel för omförmälda skador, än om nedsättning i arrendefgiften för hemmanet, så har Kongl. Maj:t genom härhos bilagda nådiga Resolution af den 2 Februari 1866, förklarar, det Kongl. Maj:t ansåge Arrendatorn P. O. Hultén bära icke blott för sina genom husens nedstörtande lidna för-